

patatten in de pel

- lezend in Anton Coolens Dorp aan de Rivier –

*na het rooien walmde een bittere
wierook van loof, de boer gaf toe
aan een gewoonterecht: sloebers
en hun zonen hakten in de lege
akker, haalden onder verdorde
kluiten hun goudklompjes op:
de gele of rozige vruchten
die ontsnapten aan de mand*

*jutebalen kregen bulten, hingen
te klotsen over fietsbuis of schouder*

*dan kwamen de jongsten, groeven
een kuil, zochten fijne twijgen
en staken ze aan – een halve eeuw
geleden en nog slaat de rookpluim
in je gezicht: de pijnprik die je moest
betalen voor het jaarlijks festijn*

*de knollen lagen zwart geblakerd
in de as, sisten soms als worsten
op een rooster – vingernagels
met rouwbanden maakten ze open
plukten de hete verpakking
van een hemelse gave*

*proef het zachte, zoetige, wat
verbrokkelend vlees, het zerpe van
verbranding, de geur van zand
en geduldig smeulen – zie doorheen*

*de deemstering de gloed in ogen,
de stille glans om de mond van
jongens, meisjes: ze zaten genodigd
aan een tafel van weelde, gehurkt
in het veld, een ver geloei uit de weiden,
een hond die aansloeg, de gedurige
populieren hun goedkeurend geruis*

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society